

ude af Stand til at gjennembyrde 14" eller 15" og 12" Pantser paa mere end henholdsvis 14,000, 12,000 og 10,000 Men, saa formaar den lige over for Skibe med 16, 18 til 24" Pantser kun at byrde dette indenfor henholdsvis 9,000, 7,000 og 4,000 Men; men samtlige disse Afstande ligge ikke saa lidt indenfor den Afstand, i hvilken en nogenlunde stærk fjendelig Pantserflaade, selv med Skyts af ringere Kaliber, vil være i Stand til med fuld Virkning at bombardere Kjøbenhavn, saafremt de nævnte Kanoner, som foreslaaet, blive anbragte paa de nu eksisterende Søforter.

Naar derefter hen ses til, at der i de europæiske Flaader findes 28 Pantserflibe med en Pantsertrykkelse af 12 til 24 Tommer, som alt nu ere færdige, og 10 med Pantser fra 14 til 22 Tommer, som for Tiden ere under Bygning (1 engelsk, 5 tyske og 4 russiske) og som maa tages med i Beregningen som færdige til den Tid, da de paagjældende Kanoner ville være anskaffede og opstillede, vil det vistnok være indlysende, at den Antagelse, at man i disse Kanoner, opstillede paa de nuværende Søforter, skulde have et Middel til væsentlig at forhindre et virksomt Bombardement af Kjøbenhavn fra Søfiden, beror paa en fuldstændig Misfjendelse af de herhen hørende faktiskste Forhold.

Den Maade, hvorpaa Regjeringen i de Finantslooforslaget ledsagende Anmærkninger har anbefalet Bevillingen, synes heller ingenlunde at tyde paa, at den har troet paa Rigtigheden af den nævnte Antagelse, saa længe der kun er Tale om Kanonerens Anbringelse paa de bestaaende Søforter (se Anmærkningerne til Finantslooforslaget for 1879—80, Sp. 449 f. o.).

Underledes vilde Sagen selvfølgelig stille sig, saafremt det er Sagens ogsaa at gaa ind paa den af Regjeringen bestandig fastholdte og i de nysomtalte Bemærkninger paany antydede Plan om et Forsvar af Kjøbenhavn fra Søfiden ved Tilveiebringelsen af et eller flere nye faste Forter. Under denne Forudsætning, men ogsaa kun under denne, kunne vi indrømme, at der ved Bevillingen til de nævnte Kanoner opnaas Andet end at binde en meget betydelig Del af Landets Komue paa en for Rigets Forsvar ikke blot ikke nyttig men for saa vidt tillige skadelig Maade, som det derigjennem berøver sig selv Midlerne til at gjøre det bevægelige og flydende Forsvar saa godt og stærkt, som det bør være. Navnlig maa vi bestemt advare imod den Illusion, som det første Mindretal synes at nære, idet det omtaler Muligheden af disse Kanoners eventuelle Flytning. De her forlangte Kanoner egne sig efter deres Konstruktion ikke til Anbringelse ombord og selvfølgelig ikke, hvor Tælen er om Armering af Landbefæstninger. Det er Søfortskanoner, og kommer man bagefter til den Erfjendelse, at der bør flyttes bort fra de nuværende Forter, vil Flytningen neppe blive nogen anden end den, Ministeriet selv antyder i Slutningen af sin ovenfor omtalte ministerielle Udtalelse i Anmærkningerne.

Af disse Grunde og særlig paa Grund af den Modstand vi vedblivende have gjort imod, at Kjøbenhavn befæstes med nye faste Forter, maa vi derfor fravaabe Forslagets Vedtagelse allerede fra et militært Synspunkt. Vi skulle nu med et Par Ord søge at belyse Forslagets finantsielle Betydning. Som i det første Mindretals Bemærkninger udtalt, har Folkethinget paa de aarlige Finantslove for Aarene fra 1872—73 til 1876—77 gjennemsnitlig bevilget ekstraordinært til Forsvars-væsenet en Sum af ca. 1,000,000 Kr. For Aarene 1874—75 til 1878—79 forhøiedes denne Gjennemsnitssum til ca. 1,470,000 Kr. Da de Grunde, som havde bevæget Thinget til denne Forhøielse, ikke længere vare til Stede, og da man derhos maatte erkjende, at de herskende uheldige økonomiske Forhold indeholdt en særlig Opfordring for Folkethinget til ogsaa paa dette Omraade at virke for en forsigtigere og sparsommeligere Brug af Landets Midler, enedes Flertallet i det i afvigte Efteraar angaaende det atter nu foreliggende Finantslooforslag nedsatte Finantsudvalg om at holde den ekstraordinære Bevilling til de militære Ministerier indenfor en Sum, der omtrent svarer til Gjennemsnitssummen for de nævnte Bevillinger i de 7 Aar fra 1872—73 til 1878—79 (omkring 1,200,000 Kr.). Vedtages nu det omtalte Forslag i den af det første Mindretal foreslaaede Form, vilde man ikke blot fuldstændig opgive den paatænkte Besparelse for eet Aar, idet den samlede ekstraordinære Bevilling fra 1879—80 vilde blive 1,847,040 Kr.; men Rigsdagen vil være bunden til udover det Beløb, som Omstændighederne forøvrigt maatte gjøre nødvendigt ekstraordinært at gaa ind paa, for et Lidsrum af 3 Aar at bevilge en samlet Sum af mindst 2,434,200 Kr. eller ca. 800,000 Kr. aarlig. Lykkes det at holde de øvrige ekstraordinære Bevillinger til de militære Ministerier indenfor den nævnte Grænse af omtrent 1,200,000 Kr., vil Gjennemsnitsbevillingen i de nævnte 3 Aar altsaa blive ca. 2,000,000 Kr. og Gjennemsnitsbevillingen for Aarene 1877—78 til 1882—83 komme til at udgjøre omtrent det Dobbelte af Gjennemsnitsbevillingen for Femåret 1872—73 til 1876—77.

Bil man i sin Beregning medtage den i 1876 udenfor Finantsloven givne aldeles ekstraordinære Bevilling af 2,000,000 Kr. til nyt Feltstyks for Hæren, vil, naar denne fordeles paa de ovenfor nævnte 7 Aar (1872—73 til 1878—79) Gjennemsnitsbevillingen for de nævnte Aar (omkring 1,275,000 Kr.) blive at forholde med 285,714 Kr. eller afrundet 285,700 Kr., altsaa til